Kidnapping av kampen mot antisemittisme

Tekst: Eddie Whyte, samfunnsdebattant
Artikkelen ble først publisert i Klassekampen 3. desember 2020

Klassekampens Yohan Shanmugaratnam gir en god oppsummering av spliden i Storbritannias Labour og «Sir» Keir Starmers suspensjon av tidligere leder Jeremy Corbyn (25.11.20). Han påpeker, helt korrekt, at Corbyn lenge har vært offer for en målrettet kampanje for «å delegitimere han som politisk aktør», og at «det var ingen annen sak mediene, anført av høyrepressa, kjørte like hardt som antisemittisme i Labour.»

Men så har vi «the elephant in the rom» som de fleste norske journalister lar være å skrive om – han nevner ikke den israelske regjeringens embetsverk som en vesentlig aktør i kampanjen for å fjerne Corbyn. Det er ikke tilfeldig at den kjente antirasisten Jeremy Corbyn først ble møtt med påstander om antisemittisme da han ble partileder i 2015. ¨

Anklagene kom fra Blairistene i Labours høyrefløy, godt hjulpet av den israelske ambassaden som har spilt en avgjørende rolle i den mangeårige svertekampanjen. Det er godt dokumentert. Kjenner ikke norske journalister til den israelske regjeringens «dirty tricks»-kampanje i Storbritannia – eller ignorer de den bevisst?

I filmen «The Lobby», som er lett tilgjengelig på nettet, dokumenterte nyhetskanalen Al Jazeera hvordan den israelske ambassaden i London samarbeidet med ledende figurer i Det konservative partiet og høyre-orienterte krefter i Labour. Hensikten var å fjerne folkevalgte som Corbyn, som ikke følger den israelske linjen når det gjelder okkupasjonen av Palestina. Corbyns tydelige støtte til det palestinske folket gjorde ham til folkefiende nummer én hos både reaksjonære og pro-israelske krefter.

Shanmugaratnam nevner også en måling i Storbritannia der et flertall trodde at «en tredel av Labours 600 000 medlemmer hadde fått anklager om antisemittisme mot seg. Det reelle tallet var 0,3 %.» Corbyn hadde med andre ord et solid grunnlag for uttalelsen som førte til suspensjonen, da han påpekte at omfanget av problemet i Labour hadde blitt «dramatisk overdrevet». Starmers suspensjon av Corbyn fra eget parti har lite å gjøre med den prisverdige kampen mot antisemittisme og alt å gjøre med den interne maktkampen i Labour.

En jødisk professor i samfunnsstatistikk,

Harvey Goldstein, skrev allerede i 2018 om «omfanget» og var spesielt kritisk til engelske medier som betrakter seg som «liberale» – avisen The Guardian og BBC. Goldstein mente at de «ikke har forsøkt å presentere noen ekte balanse eller kontrollere påstandene mot Labour».

Dessverre tilhører de fleste norske journalister denne gruppen – med noen få unntak. De nøyer seg med å gjengi saken slik den blir servert i konservative engelske mediekilder, uten å stille nødvendige kritiske spørsmål for å kvalitetssikre innholdet.

Goldstein påpekte at antisemittisme statistisk sett er mer utbredt blant konservative tilhengere enn Labour og stilte spørsmålet om hvorfor «Labour's antisemitic problem» har blitt blåst opp så til de grader i britiske og utenlandske medier? Det er et spørsmål norske journalister også burde stille seg.

Å stemple kritikk av Israels apartheidpolitikk som anti-jødisk eller antisemittisk har lenge vært en del av den israelske regjeringens strategi. Det er også en vanlig avsporingstaktikk fra pro-israelske krefter her i landet. Påstanden er like lite troverdig nå som før, og ignorerer bevisst den store motstanden mot Israels krigsmaskineri og okkupasjonspolitikk som finnes blant verdens jøder.

Individer eller organisasjoner som er kritiske til staten Israels okkupasjonspolitikk, anklages for «antisemittisme» eller «jødehat». Og nå gjelder det også for jøder. I Storbritannia er det åpen krig i det jødiske samfunnet, der støttespillere for den israelske regjeringen anklager jødiske kritikere av statsminister Netanyahu for antisemittisme.

Netanyahus propagandakampanje forsøker å kidnappe kampen mot antisemittisme og binde den fast til støtte for staten Israel. Den ene skal knyttes til den andre, og de skal gjøres uatskillelige. Det er akkurat denne utviklingen de siste årene som muligens representerer den største trusselen mot kampanjen for å motarbeide antisemittisme.